

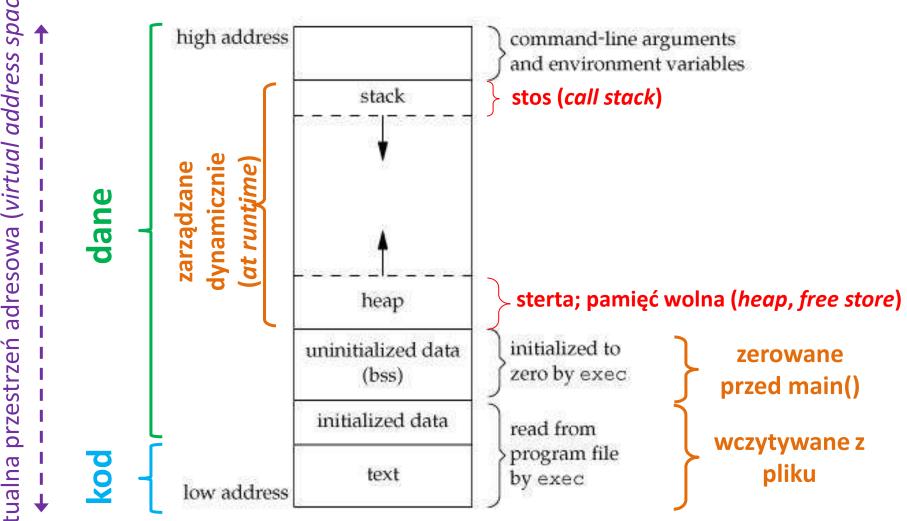
C++: model pamięci

Zbigniew Koza Wydział Fizyki i Astronomii

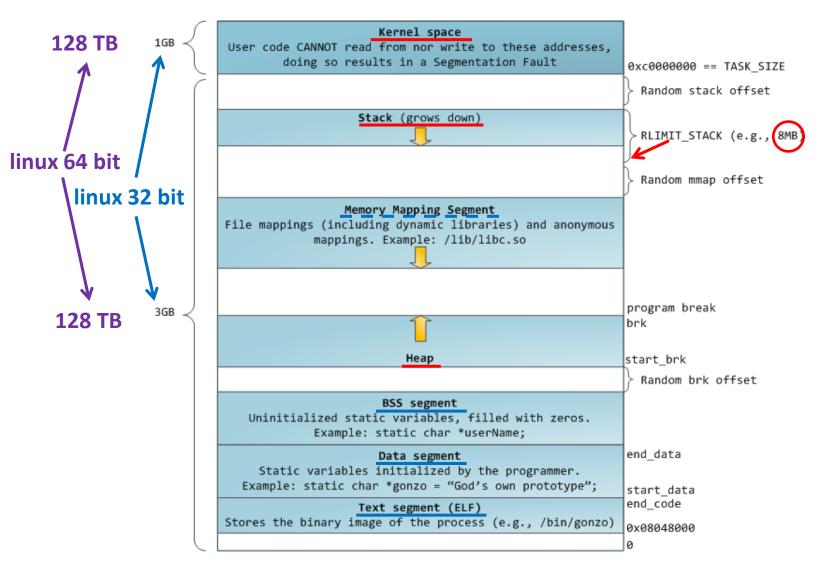
Wrocław

MODEL PAMIĘCI

Model pamięci w C/C++

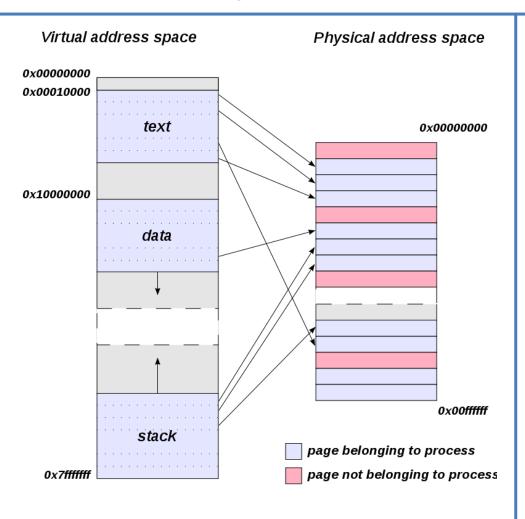
Model pamięci w C/C++ (Linux)

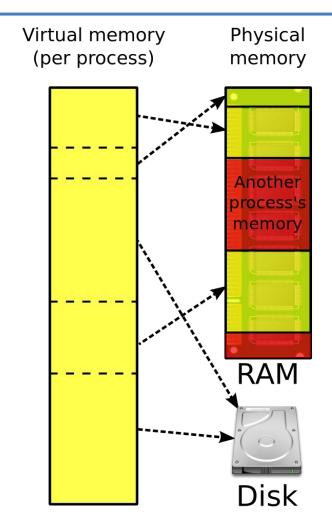

Wirtualna przestrzeń adresowa

- W wielozadaniowych systemach operacyjnych każdy proces "widzi" identyczną, wirtualną przestrzeń adresową
 - -2^{32} B = 4 GB systemy 32-bitowe
 - $-2^{43}-2^{48}$ B = 8-256 TB systemy 64-bitowe
- Pozwala to:
 - Całkowicie odseparować od siebie różne procesy (których mogą być setki).
 - Odseparować program od sprzętu

Wirtualna a fizyczna przestrzeń adresowa

https://en.wikipedia.org/wiki/Virtual address space

https://en.wikipedia.org/wiki/Virtual_memory

Wirtualna a fizyczna przestrzeń adresowa

- Adresy z wirtualnej przestrzeni adresowej są tłumaczone na adresy w przestrzeni fizycznej sprzętowo (CPU)
 - wsparcie systemu operacyjnego pozwala rozszerzyć pamięć fizyczną o pamięć na dysku (swap)
 - pamięć dzielona jest na segmenty (i/lub strony)
 - segmenty mają przypisaną długość i flagi (prawo odczytu, zapisu, wykonania, lokalizacja fizyczna), co zapewnia podstawową ochronę systemu

Segmentacja i swap...

 Już domyslamy się, dlaczego Windows potrzebuje dużo miejsca na dysku C:

(Linux używa osobnej partycji):

Number	Start	End	Size	File system	Name	Flags
1	17 , 4kB	50,0MB	50,0MB			bios grub
4	50,0MB	600MB	550MB	ext4		msftdata
2	600MB	10,6GB	10,0GB	linux-swap(v1)		
3	10,6GB	120GB	109GB	ext4		msftdata

i skąd się biorą takie komunikaty:

```
zkoza@zbyszek:~/tmp$ ./a.out
Segmentation fault (core dumped)
```

Kernel/user space

- Wirtualna przestrzeń adresowa podzielona jest na dwie części:
 - pamięć jądra (górna połowa adresów)
 - pamięć użytkownika (dolna połowa adresów)
- Tylko funkcje systemowe mają dostęp do pamięci jądra (⇒ bezpieczeństwo systemu i innych użytkowników; por. hermetyzacja danych w klasach)
 - dlatego pamięć jądra zostawiamy na boku...

.text

- Sekcja .text zawiera kod programu
 (oznaczony flagami "wykonywalny", "tylko do odczytu")
- może zawierać wartości stałych, zwłaszcza napisów ("tylko do odczytu")

```
int main()
{
    char* a = "Ala ma kota!";
    *a = 'O'; // Ola ma kota???
}

zkoza@zbyszek:~/tmp$ ./a.out
Segmentation fault (core dumped)
```

przykład

```
zkoza@zbyszek:~/tmp$ cat dump.cpp
int main()
   char * a = "Ala ma kota!";
   *a = '0';
   return *a;
                                            tekst programu 1.
zkoza@zbyszek:~/tmp$ g++ dump.cpp -02 -std=c++11
dump.cpp: In function 'int main()':
dump.cpp:3:15: warning: deprecated <u>conversion</u> from strin
g constant to 'char*' [-Wwrite-strings]
    char * a = "Ala ma kota!";
                            nigdy nie lekceważ ostrzeżeń kompilatora! 2.
zkoza@zbyszek:~/tmp$ grep "Ala ma kota!" a.out
Binary file a.out matches kod binarny zawiera napis! 3.
zkoza@zbyszek:~/tmp$ ./a.out
Segmentation fault (core dumped)
```

.data + .bss

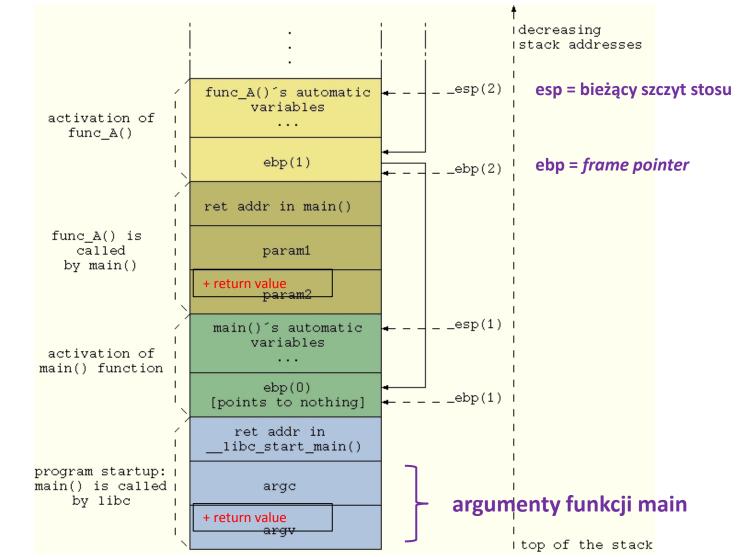
 Sekcje .data i .bss zawierają zmienne alokowane statycznie, czyli przez kompilator

- data: zmienne o znanych wartościach początkowych (tu: N i m)
- .bss: zmienne niezainicjalizowane; program uruchomieniowy wypełnia je zerami (tu: q)

.data + .bss

- Wniosek: niezainicjalizowane zmienne
 i obiekty globalne, a także składowe statyczne
 klas oraz zmienne statyczne w funkcjach są
 automatycznie inicjalizowane zerami
- Inicjalizacja takich obiektów wykonywana jest raz (inicjalizator może być funkcją)
- Czas życia tych danych = czas życia procesu

Stos funkcji (call stack)

main

Stos funkcji...

- Miejsce na:
 - adres powrotu z funkcji
 - wartość funkcji
 - argumenty funkcji
 - zmienne lokalne funkcji
 - zmienne tymczasowe (potrzebne podczas opracowywania niektórych wyrażeń)
 - wartość pseudowskaźnika this
 - inne parametry związane z wywołaniem funkcji (stan rejestrów, informacje niezbędne do poprawnej obsługi wyjątków, etc.)

Stos funkcji

Zalety:

- Prostota, efektywna implementacja
- Szybki dostęp do danych
- Umożliwia stosowanie rekurencji
- Pełna automatyzacja obsługi pamięci przez kompilator
- Ułatwia inspekcję stanu programu:
 podczas działania debuggera i post mortem

Zasada działania stosu

• LIFO: Last in, First Out

Ronsekwencje: kolejność destrukcji obiektów automatycznych w funkcji jest odwrotna do kolejności ich konstrukcji

(fundametalna cecha C++)

Stos funkcji a zakresy

 Zakres (ang.: scope): każdy fragment kodu ujęty w nawiasy klamrowe, { }

```
if (...) {
    std::vector<int> v(100);
}
koniec zakresu: destruktor v
```

 Wyjście programu z zakresu ⇒ destrukcja obiektów zdefiniowanych w tym zakresie (w odwrotnej kolejności do ich konstrukcji)

Destrukcja obiektów tymczasowych

Jeżeli w jakiejś instrukcji , np.

```
koniec zakresu:
                                       destruktor std::string("Ala")
f(std::string("Ala"));
             obiekt tymczasowy
```

występuje obiekt tymczasowy, to jego destruktor wykonywany jest przed rozpoczęciem kolejnej instrukcji

Rozmiar stosu

- Rozmiar stosu jest ograniczony
 - Linux64: 8MB (obecnie)

```
zkoza@zbyszek:~$ ulimit -s
8192
```

W aplikacjach wielowątkowych każdy wątek

ma własny stos

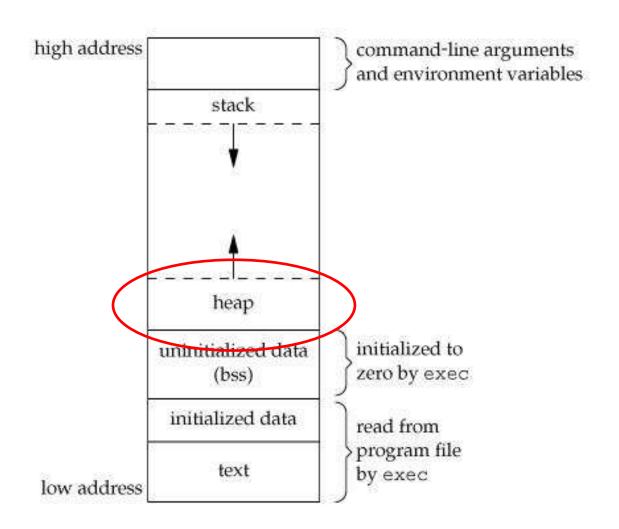
System	
Dojścia	30467
Wątki	1253
Procesy	91
Czas pracy	1:01:15:55
Zadeklarowane (GB)	3 / 15

Pamięć	Wątki	Opis
152 K	126	NT Kernel & System
10 124 K	113	AVG Resident Shield Service
770 288 K	69	Firefox
234 096 K	52	Thunderbird
5 780 K	49	Bluetooth Stack Server
32 636 K	43	AVG Scanning Core Module - Server Part
12 624 K	42	AVG Watchdog Service
26 336 K	36	Proces hosta dla usług systemu Windows
10 632 K	34	AVG Online Shield Service
24 108 K	32	Eksplorator Windows

Rozmiar stosu jest ograniczony...

- Nie deklaruj wielkich tablic jako zmiennych lokalnych
- Pilnuj, aby stopień zagnieżdżenie funkcji rekurencyjnych nie był zbyt duży

Sterta (free store; heap)

Sterta (free store; heap)

- Niemal cała pozostała pamięć wirtualna zarezerwowana jest na stertę
- Sterta to fragment pamięci operacyjnej zarządzany ("ręcznie"/"dynamicznie") przez program/programistę
- Czas życia obiektów na stercie nie jest ograniczony przez zakres, w którym zostały utworzone
- Pamięć dynamiczna/na żądanie

Środki dostępne w języku C++

przydział pamięci	zwolnienie pamięci	uwagi			
Język C					
malloc	free				
calloc	free	przydzielona pamięć jest zerowana			
Język C++					
new TYP	delete ADRES	konstruktor/destruktor			
new TYP [LICZBA]	delete [] ADRES	konstruktory/destruktory			

```
int* p = new int;
double* tab = new double[100000];
*p = 9;
tab[16] = 1.0/3;
delete p;
delete[] tab;
```

```
Obiekt na stercie
                                           tab2[2]=0.0
int* p = new int; //*p = śmieć
                                           tab2[1]=0.0
int* s = new char('a');
                                           tab2[0]=0.0
int* q = new int();
int* tab = new int[100000];
double* tab2 = new double[3](');
                                        400000
                                            tab[i]=???
         p
  4
                                             *s =
                                                 'a'
         S
  4
  4
         q
        tab
  4
        tab2
                                              *q = 0
  4
                                             *p = ???
      Stos funkcji
                                              Sterta
```

Zalety sterty...

- Bezpośredni dostęp do praktycznie całej fizycznie dostępnej pamięci
- Pełna kontrola nad momentem zwolnienia pamięci
 - Dane umieszczone na stercie mogą być dostępne dłużej niż dane umieszczone na stosie funkcji
 - Gwarancja wywołania destruktora
- Interfejs do komunikacji między wątkami procesu

Wady sterty...

- Brak automatycznej kontroli poprawności użycia zasobów sterty
- Znaczny narzut czasowy na alokację nowych bloków pamięci, zwłaszcza jeśli biblioteka obsługująca stertę musi skomunikować się z systemem operacyjnym
- Nagie wskaźniki (w C/C++)...

Stos a sterta

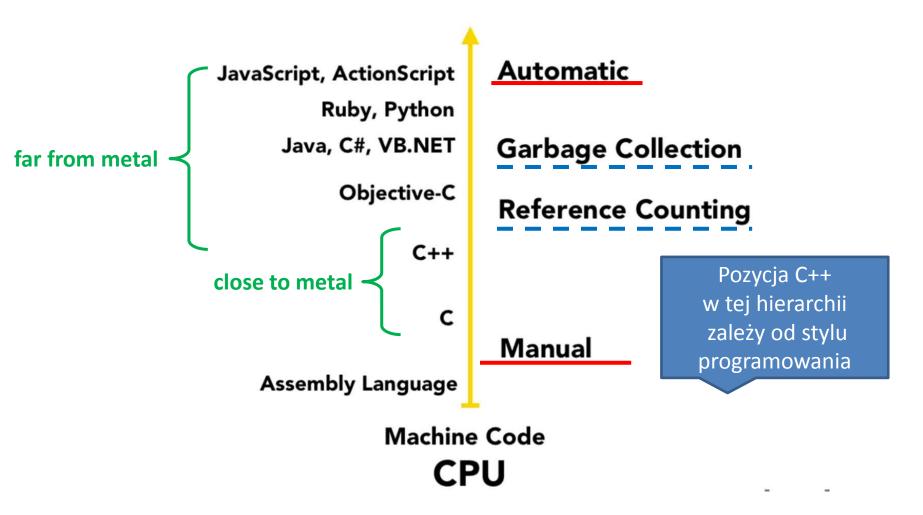
Stos

- Automatyczne zarządzanie (kompilator)
- Tylko zmienne lokalne
- Szybka alokacja zasobów
- Pamięć nie ulega fragmentacji
- Ograniczony rozmiar
- Oddzielny dla każdego wątku
- Umożliwia rekurencję

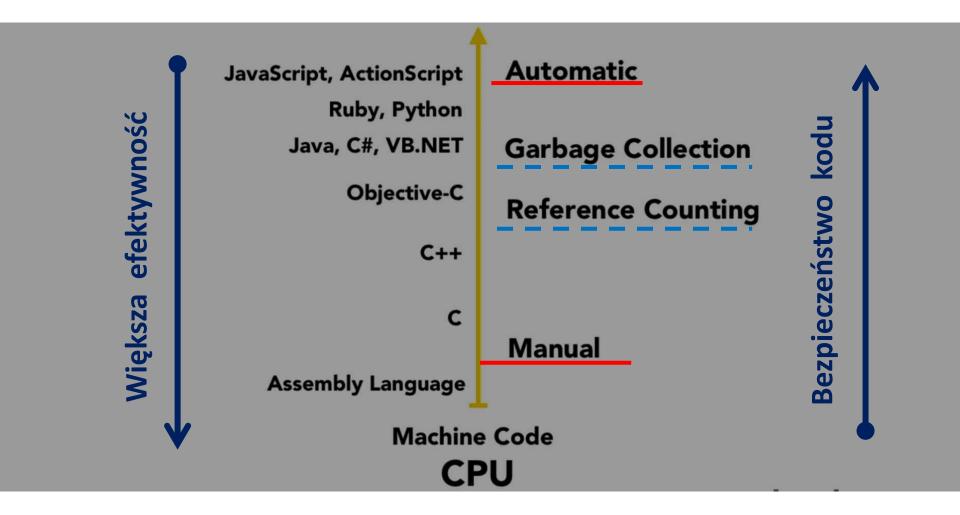
Sterta

- Ręczne zarządzanie
- Pamięć dostępna wszędzie i zawsze, wspólna dla wszystkich wątków
- Bez ograniczeń na rozmiar
- Zarządzanie (new/delete) jest relatywnie czasochłonne (dla CPU)
- Pamięć może ulec fragmentacji
- Wskaźniki... (C/C++)

Dlaczego sposób obsługi pamięci jest tak ważny?

Dlaczego sposób obsługi pamięci jest tak ważny?

Dlaczego sposób obsługi pamięci jest tak ważny?

- Bo dla wielu firm sposób (koszt) rozwiązania tego problemu może być decydującym czynnikiem, determinującym wybór użytej technologii
- Brak automatycznej obsługi pamięci jest jednym z głównych argumentów krytyków C++

Co na to C++?

- Jeśli <u>naprawdę</u> nie musisz, nie używaj <u>new/delete</u> (!!!) – czyli unikaj <u>ręcznego</u> alokowania obiektów na stercie
- Jeśli potrzebujesz dużych ilości pamięci, co wymaga użycia sterty, używaj BIBLIOTEK, które zapewniają transparentną i bezpieczną obsługę alokacji i dealokacji pamięci

O jakie biblioteki chodzi?

Biblioteka standardowa, kontenery:

- std::vector<T>
- std::array<T, N>
- std::deque<T>
- std::list<T>
- std::forward_list<T>
- std::queue<T>
- std::priority_queue<T>
- std::stack<T>
- std::bitset<N>

- std::map<KEY, T>
- std::set<KEY>
- std::multimap<KEY,T>
- std::multiset<KEY>
- std::unordered_map <KEY, T>
- std::unordered_set<KEY>
- std::unordered_multimap<KEY,T>
- std::unordered_multiset <KEY>
- std::string

Inne biblioteki, np. Qt...

- QList<T>
- QLinkedList<T>
- QVector<T>
- QStack<T>
- QQueue<T>
- QSet<T>
- QMap<Key, T>
- QMultiMap<Key, T>
- QHash<Key, T>
- QMultiHash<Key, T>
- QString

Deklaruj swoje obiekty na stosie...

Zamiast

lub

```
int* p = new int[100000];
// używaj p jak nawy tablicy int-ów
delete [] p;
```

Używaj na przykład

```
std::vector<int> p(100000);
std::deque<int> p(100000);
```

Jeśli musisz jawnie używać new/delete...

Poczytaj o:

RAII (Resource Aquisition is Initialisation)

Nie tylko pamięć

 Podobnych technik używaj do zarządzania innymi zasobami, np.: